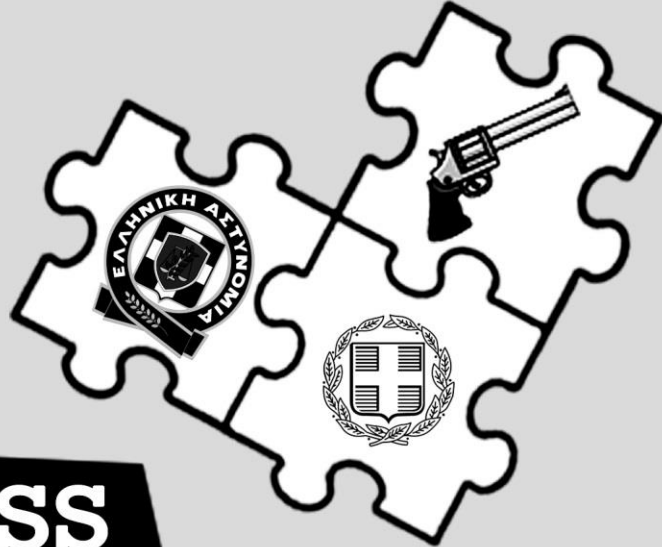
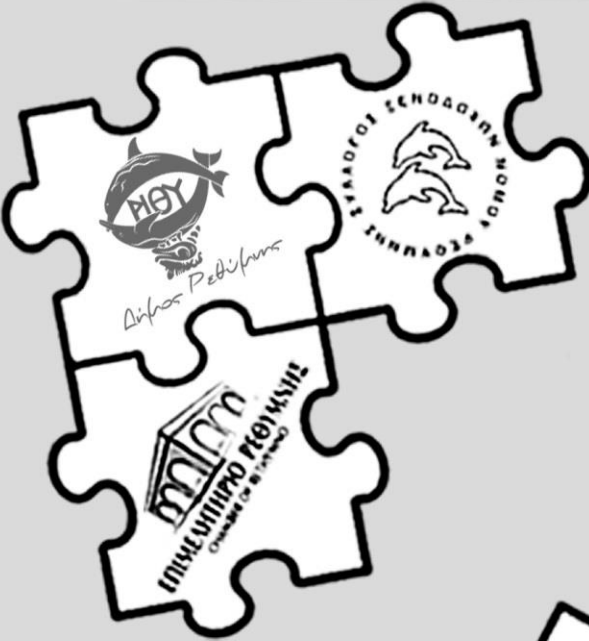

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟ ΣΤΟ ΡΕΘΥΜΝΟ;

BUSINESS

AS

USUAL

Για ακόμα μια φορά ο δημόσιος λόγος περιστρέφεται γύρω από το αποκαλούμενο από τα αφεντικά “προσφυγικό/μεταναστευτικό” ζήτημα, δηλαδή τον τρόπο που το Ελληνικό κράτος επιλέγει να διαχειριστεί ένα κομμάτι του πληθυσμού του. Αυτή η διαχείριση δεν ξεκινά με τον πόλεμο στην Συρία αλλά σέρνει πίσω της μια ιστορία τουλάχιστον 30 χρόνων. Ήδη από την δεκαετία του 90’ το Ελληνικό κράτος και τα ντόπια αφεντικά έστησαν μίζες πάνω στις πλάτες των Αλβανών μεταναστών/ριων μέσω της παρανομοποίησης τους. Το ίδιο το κράτος δημιούργησε μια αόρατη εργατική τάξη χωρίς δικαιώματα και λόγο, που προσφέρθηκε στα αφεντικά ως φθηνά και αναλώσιμα εργατικά χέρια. Η στρατηγική παραμένει ίδια μέσα στην πάροδο του χρόνου αλλά η τακτική αλλάζει.

Σήμερα το Ελληνικό κράτος μετά από 3 δεκαετίες εμπειρίας, έχει εμπλουτίσει το οπλοστάσιο του. Σε αυτό έχουν προστεθεί οι τοπικές κοινωνίες, μπάτσοι, ΜΚΟ, μαφίες και ο στρατός με απώτερο πάντα σκοπό την αξιοποίηση των ευρωπαϊκών κονδυλίων. Η νέα τακτική πλέον περιλαμβάνει τη διατήρηση και δημιουργία κλειστών κέντρων κράτησης στα οποία στοιβάζεται το πλεονάζον εργατικό δυναμικό που φτάνει από τις διαλυμένες χώρες της Μέσης Ανατολής. Τα σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης προσφέρουν ζεστό χρήμα το οποίο αντίστοιχα διαμοιράζεται στα αφεντικά, τις ΜΚΟ και τους μπάτσους ανάλογα με το πώς θέλει να μοιράσει την πίτα η εκάστοτε κυβέρνηση. Έτσι, τα ντόπια αφεντικά αποκομίζουν τόσο φθινό εργατικό δυναμικό, όσο και μέρος από το παραδάκι της ευρωπαϊκής ένωσης μέσω της ανάθεσης σε αυτούς, από το κράτος, της οικοδόμησης των νέων στρατοπέδων, της “φιλοξενίας” και της “φύλαξης” των μεταναστών/ριων. Όποτε λοιπόν δεν συμπεριλαμβάνονται στα σχέδιά του έρχονται στην επιφάνεια οι σκατόψυχοι αγανακτισμένοι πολίτες που παραπονιούνται για την ενδεχόμενη άφιξη ή την παραμονή μεταναστών/ριων στην περιοχή τους, προκειμένου να κερδίσουν το deal που τους συμφέρει καλύτερα. Από την άλλη, βασικός παράγοντας διανομής του επικείμενου κέρδους αποτελούν οι ντόπιοι δήμαρχοι και δημοτικοί σύμβουλοι. Σε αυτούς φτάνει το ευρωπαϊκό-κρατικό χρήμα το οποίο περνά από την τσέπη τους στις τοπικές επιχειρήσεις και μένουν όλοι ικανοποιημένοι. Όταν δεν συμβεί αυτό, δηλαδή τις στιγμές που βρίσκονται

αποκομμένοι από την κρατική τακτική, παρατηρούμε μια συσπείρωση τοπικής διοίκησης-παλικάράδων-αφεντικών που αποβάλλουν το ανθρωπιστικό προσωπείο του “φιλόξενου δήμου” και μετατρέπονται σε γνήσιους απογόνους του μεγαλέκου που ανησυχούν για την καθαρότητα της φυλής τους και τον τουρισμό.

Κάπου εκεί εντάσσονται και τα όργανα της τάξης, κοινώς γνωστοί ως μπάτσοι. Το έργο των οποίων παίρνει δυο μορφές: την επιτήρηση-καταστολή των μεταναστών/ριων και την διακίνησή τους σε συνεργασία με τις μαφίες. Ως προς το πρώτο κομμάτι οι μπάτσοι αναλαμβάνουν τον ρόλο της πειθαρχίας των μεταναστών/ριων στα κέντρα κράτησης με την καταστολή οποιασδήποτε φωνής διαμαρτυρίας και στο δημόσιο χώρο με τους συνεχείς ελέγχους (γνωστές κι ως «επιχειρήσεις σκούπα»), την τρομοκράτηση και τα βασανιστήρια στα εκάστοτε αστυνομικά τμήματα. Παράλληλα, επωμίζονται την ευθύνη για την δολοφονία χιλιάδων στο Αιγαίο, στα κρατικά σύνορα και στο δημόσιο πεδίο. Σε δεύτερο χρόνο ,τώρα, δεν γίνεται να μην αποκομίζουν κι αυτοί κάποιο οικονομικό όφελος από την όλη κατάσταση. Έτσι, κλείνουν επικερδείς συμφωνίες με την εκάστοτε μαφία που αναλαμβάνει τη διακίνηση των μεταναστών η οποία πολλές φορές έχει τραγική κατάληξη για τους τελευταίους.

Τα τελευταία χρόνια έχουν μπει στο παιχνίδι και οι ΜΚΟ, ειδικά επί εποχής αριστερής κυβέρνησης Σύριζα. Με μια ρητορική ανθρωπισμού και προσφυγολογίας που αποκρύπτει την ταξική υποτίμηση των μεταναστών/ριων και προωθεί την πολυδιάσπασή τους σε πρόσφυγες και μετανάστες ανέλαβαν να στήσουν μια χρυσοπληρωμένη επιχείρηση διαχείρισης όλων όσων είχαν την “τύχη” να χαρακτηριστούν ως πρόσφυγες. Οι επαγγελματίες του ανθρωπισμού επιχειρούν μέσα από την όλη κατάσταση να βουλευτούν σε μια μόνιμη θέση εργασίας στα στρατόπεδα, να καταχραστούν όποιο κονδύλιο φτάνει στα χέρια τους και να διατηρήσουν μια θέση ισχύος πάνω στη διαχείριση των μεταναστών/ριων (σαν ανθρωπιστές μπάτσοι) ώστε το ευρωπαϊκό χρήμα να συνεχίσει να ρέει άφθονο στις τσέπες τους.

WELCOME TO CRETAN HOSPITALITY

Η τακτική αυτή συναντάται και σε τοπικό επίπεδο, στην εξωτική μας Κρήτη. Εδώ ζει ένας μεγάλος αριθμός μεταναστών/ριων ο οποίος βρίσκεται είτε σε χώρους “φιλοξενίας” είτε σε πόλεις και χωριά_δουλεύοντας ως φθηνά εργατικά χέρια σε χωράφια και γιαπιά. Η διαχείριση ,βέβαια, διαφέρει για την εκάστοτε περίπτωση:

Από την μία υπάρχει το πρόγραμμα «ΕΣΤΙΑ» που εφαρμόζεται στο νησί από τον Απρίλιο του 2017. Μέσω του προγράμματος αυτού της Ύπατης Αρμοστείας ο εκάστοτε δήμος λαμβάνει διεθνής χρηματοδότηση η οποία διαμοιράζεται αντίστοιχα στους αρμόδιους που αναλαμβάνουν την “φροντίδα” και την στέγαση των μεταναστών/ριων που αιτούνται άσυλο. Δηλαδή τους ξενοδόχους και τα ντόπια αφεντικά. Το ίδιο πρόγραμμα μας πληροφορεί ότι τα λεφτά περνούν αντίστοιχα και στις τοπικές μικροεπιχειρήσεις από τις εμπορικές συναλλαγές που αναπτύσσουν οι μαγαζάτορες με τους “φιλοξενούμενους” (σίτιση και είδη πρώτης ανάγκης) ενώ παράλληλα τονίζεται το γεγονός ότι μέσω του προγράμματος οι μετανάστες/ριες μπορούν να αξιοποιηθούν κι ως εργατικό δυναμικό κατά τη διάρκεια της παραμονής τους¹.

¹ <http://estia.unhcr.gr>

Το πρόγραμμα ΕΣΤΙΑ δεν καλύπτει την διαμονή των μεταναστών για πάντα. Σταδιακά θα πρέπει να αρχίσουν να εξασφαλίζουν την αυτοσυντήρησή τους, με ό,τι αυτό συνεπάγεται². Επομένως, με λίγα λόγια το ΕΣΤΙΑ προσφέρει πολλαπλά οικονομικά οφέλη για το τοπικό κεφάλαιο³: νέες θέσεις εργασίας για τους επιστήμονες του “ανθρωπισμού” (κοινωνιολόγοι, ψυχολόγοι, εκπαιδευτικοί κλπ), χρήματα για τους ιδιοκτήτες των κατοικιών και των ξενοδοχείων που θα αναλάβουν την στέγασή τους, σταθερή χρηματοδότηση που θα φτάνει στα χέρια του δήμου, κέρδη για τους τοπικούς επιχειρηματίες από τις εμπορικές συναλλαγές και εργατικά χέρια για τις σκατοδουλειές των αφεντικών.

Η φάτσα του δημάρχου Γ. Μαρινάκη (αριστερά) τα λέει όλα...

Όλη αυτή η κατάσταση δημιουργεί μια χρυσή μπίζνα την οποία οι Ρεθυμνιώτες επιχειρηματίες αδυνατούν να εκμεταλλευτούν διότι το πρόγραμμα ΕΣΤΙΑ δεν εφαρμόζεται σε αυτό το μέρος της Κρήτης. Αντίθετα οι διαβουλεύσεις που πραγματοποιούνται τη δεδομένη περίοδο από την πλευρά της κυβέρνησης κλίνουν περισσότερο προς την ενδεχόμενη δημιουργία κλειστού κέντρου κράτησης στο χωριό των Αρμένων για την “φιλοξενία” 1500 μεταναστών/ριων, πράγμα που πρακτικά ακυρώνει την συνολική εφαρμογή του προγράμματος⁴. Συνεπώς, δημιουργείται μια κατάσταση άκρως αντίθετη προς το συμφέρον αυτών καθώς αφενός ο τουρισμός θα πληγεί (κατά τους ίδιους) αν το κέντρο κράτησης βρίσκεται σε αστικό ιστό κι αφετέρου βλέπουν την χρυσή ευκαιρία του κέρδους από την εκμετάλλευση της ανθρώπινης ζωής να φεύγει από τα χέρια τους. Έτσι, οι δημόσιες τοποθετήσεις του Συλλόγου Ξενοδόχων Ρεθύμνης και του

² «Νέα κέντρα ελεγχόμενης διαμονής στην Ενδοχώρα», Τάνια Γεωργοπούλου, Εφημερίδα: Η Καθημερινή, 01/12/19

³ «Φιλοξενία προσφύγων: Η πορεία του προγράμματος ΕΣΤΙΑ στην Κρήτη», 16.01.20, cretalive.gr

⁴ «Προσφυγικό: Από τη Μόρια στο Ρέθυμνο πρόσφυγες και μετανάστες», 06/10/2019, neakriti.gr

Επιμελητηρίου Επιχειρηματιών Ρεθύμνου⁵ οι οποίες δεν παραλείπουν να ξεράσουν ρατσιστικό οχετό μιλώντας για «αλλοίωση του πληθυσμού από τους μετανάστες», «την διχοτόμηση του νομού», «την εγκληματικότητα», την προστασία των φοιτητριών από τους «επικίνδυνους μετανάστες» και τα υπονοούμενα για «αντιδράσεις της οργανωμένης ντόπιας κοινωνίας» δικαιολογούν αυτήν τους την στάση αναφορικά με το ενδεχόμενο δημιουργίας κλειστού κέντρου. Από την άλλη, όταν αναφέρονται στο πρόγραμμα ΕΣΤΙΑ βγάζουν μπροστά τα επιχειρήματα περί “κρητικής φιλοξενίας” και “συμπόνιας για τον συνάνθρωπο” με το βλέμμα στραμμένο πάντα στα φράγκα. Όταν λοιπόν το σχέδιο διαχείρισης των μεταναστών δεν ταιριάζει ακριβώς με τα πλάνα των ντόπιων επιχειρηματιών, οι μετανάστες είναι επικίνδυνοι και αποτελούν απειλή, ενώ όταν τους προσφέρουν μια προσοδοφόρα μπίζνα ,που όπως λένε «δεν πλήττει τον τουρισμό», τότε γίνονται «κατατρεγμένοι» και τα ντόπια αφεντικά “φιλόξενοι” και “ανθρωπιστές”.

Εδώ βλέπουμε την υπουργό εργασίας και τους προέδρους της ΠΕΔ Κρήτης και της Αναπτυξιακής Ηρακλείου να ξερογλείφονται χαμογελαστοί σκεφτόμενοι (μάλλον) τα Ευρωπαϊκά κονδύλια.

Μπροστάρης στα παραπάνω συμφέροντα αποτελεί βέβαια ο ίδιος ο δήμος και ο κύριος δήμαρχος Γ. Μαρινάκης. Ο κ. Μαρινάκης αυτή τη στιγμή έχει εκφράσει ανοιχτά την αντίθεση του με την ενδεχόμενη κατασκευή κλειστού κέντρου κράτησης στο στρατόπεδο των Αρμένων⁶ (όπως και η πλειοψηφία των δημοτικών συμβούλων⁷) κι έχει εγκωμιάσει το πρόγραμμα ΕΣΤΙΑ το οποίο μέχρι στιγμής έχει εφαρμοστεί στους δήμους Ηρακλείου, Μαλεβιζίου,

⁵ «“Καζάνι που βράζει” το Ρέθυμνο για το προσφυγικό», 18/01/2020, Αθηνά Πετρακάκη, rethemnosnews.gr

⁶ «Δήμαρχος Ρεθύμνου: “Όχι πρόχειρες αποφάσεις για το προσφυγικό”», 13.01.2020, Εφημερίδα των Συντακτών

⁷ «“Απόβαση” Κρητικών στο γραφείο του Στεφανή», 20.12.2019, Μάριος Διονέλλης, Εφημερίδα των Συντακτών

Χανίων και Σητείας. Ο ίδιος χέρι, χέρι με τα ντόπια αφεντικά υιοθετούν μαζί μία ρητορική περί «ανθρωπισμού, κρητικής φιλοξενίας και αξιακού κώδικα» βλέποντας την χρυσή ευκαιρία να αρπάξει κομμάτι του ζεστού χρήματος. Ωστόσο δεν ξεχνά να προβάλει τον πραγματικό του ρόλο που είναι ο έλεγχος και η πειθάρχηση του μεταναστευτικού εργατικού δυναμικού κάνοντας λόγο για «μετανάστες αχαρτογράφητους υγειονομικά και από πλευράς ταυτοποίησης»⁸ που βρίσκονται διάχυτοι στον αστικό ιστό.

Παράλληλα με το ΕΣΤΙΑ πραγματοποιούνται συζητήσεις για το ενδεχόμενο δημιουργίας δομών φιλοξενίας ανήλικων μεταναστών/ριων. Η ίδια η υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων Δόμνα Μιχαηλίδου έπειτα από συζητήσεις με την τοπική αυτοδιοίκηση της Κρήτης μας ενημερώνει ότι το ποσό των χρημάτων που θα μοιράζεται για κάθε παιδί θα ανέρχεται στα 68 ευρώ ημερησίως⁹ θέλοντας να επισημάνει

Στιγμιότυπο από την τελευταία φορά που το «προσφυγικό» ήταν στο επίκεντρο του δημοσίου λόγου στο Ρέθυμνο το 2016: ντόπια αφεντικά και σκατόψυχοι βγαίνουν στο δρόμο με την υποστήριξη των μπάτσων

ότι το «ύψος χρηματοδότησης» θα είναι «αρκετά υψηλό που καθιστά παραπάνω από εφικτή την λειτουργία μιας δομής» κι έτσι «δίνονται τα κατάλληλα κίνητρα και οι προοπτικές». Πρακτικά δηλαδή μας λέει ότι υπάρχει αρκετό ψωμί για όλους.

Επομένως, η πολιτική του δήμου Ρεθύμνου και των ντόπιων αφεντικών κυμαίνεται ως εξής: Από την μια προασπίζεται με νύχια και με δόντια το πρόγραμμα ΕΣΤΙΑ με προοπτική να εφαρμοστεί και στο Ρέθυμνο όσο πιο σύντομα γίνεται μιας κι αυτό λήγει σιγά σιγά αλλά με ενδεχόμενο να ανανεωθεί με μόνιμη ισχύ ως το 2027. Οπότε βιάζονται να βάλουν τα χέρια

⁸ «"Σωστές και όχι πρόχειρες αποφάσεις" για το προσφυγικό ζητά ο Γ. Μαρινάκης», 13.01.20, cretalive.gr

⁹ «Μιχαηλίδου: Να δημιουργηθούν δομές ασυνόδευτων παιδιών μεταναστών στην Κρήτη», 13.10.2019, ethnos.gr

τους στο χρήμα πριν να είναι αργά. Από την άλλη κάνει bussiness με το Υπουργείο Εργασίας ώστε να αποκομίσει παραπάνω κέρδος από την φιλοξενία ανηλίκων παζαρεύοντας την επικείμενη χρηματοδότηση¹⁰.

Φυσικά υπάρχει κι ο πληθυσμός των μεταναστών/ριων που δεν εντάσσεται στα παραπάνω. Είναι αυτός που ζει κι εργάζεται στην πόλη και τα χωριά του νομού ως αόρατο εργατικό δυναμικό χωρίς νομική υπόσταση και δικαιώματα¹¹. Μέσω της τεχνητής παρανομοποίησης τους, το εκάστοτε ντόπιο αφεντικό εκμεταλλεύεται την εργασία τους βάζοντάς τους να δουλεύουν κάτω από άθλιες συνθήκες, με μηδαμινά μεροκάματα, σε εξαντλητικά ωράρια και χωρίς καμία ιατρική ασφάλιση¹². Η τρομοκρατήσή του από τους μπάτσους με τους συνεχείς ελέγχους, την απειλή της απέλασης και το ξύλο στο εκάστοτε αστυνομικό τμήμα είναι δεδομένη. Όπου δεν μπορεί να φτάσει το χέρι των μπάτσων αναλαμβάνουν οι παλληκαράδες της πόλης με δολοφονικές επιθέσεις στα σπίτια, στους χώρους εργασίας και στο δημόσιο πεδίο όπου τους επιτρέπεται να υπάρχουν¹³. Επίσης, για να φτάσει κάποιος/α μετανάστης/τρια στο νησί θα πρέπει να περάσει από διάφορες δοκιμασίες όπως η φυλάκιση ,είτε σε συνοριακή φυλακή ή αστυνομικό τμήμα είτε σε κάποιο χώρο κράτησης υπό την απειλή

Εδώ βλέπουμε χαρακτηριστικό παράδειγμα Κρητικής φιλοξενίας: σπηλιά στο Ηράκλειο όπου κύκλωμα διακινητών σε συνεργασία με αρχιφύλακα μάντρωνε μετανάστες υπό την απειλή όπλου.

Από το όχι και τόσο μακρινό 2015, εποχή αριστερής κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ: Λιμενόμπατσοι μαρκάρουν ανήλικους μετανάστες στη νότια Κρήτη.

¹⁰ «Ρέθυμνο: “Ναι” από τους δημάρχους για τη φιλοξενία ασυνόδευτων ανηλίκων προσφύγων», 11.10.2019, protothema.gr

¹¹ «Κρήτη: 32.535 οι μετανάστες που ζουν στο νησί», 30.11.2018, efsyn.gr

¹² «Κρήτη: Νεοναζί απειλούν και τραμπουκίζουν μετανάστες εργάτες», 17.12.2016, alfavita.gr

¹³ «Ξυλοδαρμός νεαρού Αιγύπτιου στο Ρέθυμνο», 03.06.2018, goodnet.gr

των διακινητών, κι ένα πολύωρο ταξίδι σε κάποια βάρκα με τον φόβο μην τυχόν και ψηθεί ο λιμενόμπατσος και την βουλιάζει¹⁴. Κι όλα αυτά αφού ο/η ίδιος/α έχει σκάσει ένα υπέρογκο χρηματικό ποσό της τάξης των 5000 ευρώ που θα διαμοιραστεί σε μπάτσους και μαφίες. Έτσι, δημιουργείται ένα πολύμορφο ναρκοπέδιο το οποίο καλείται να περάσει ο εκάστοτε μετανάστης προκειμένου να καταφέρει κάτι απλό κι εύκολο για τους βολεμένους μαλάκες. Να ζήσει.

ΧΑΡΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΚΛΩΤΣΙΕΣ ΣΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ

Εμείς δεν έχουμε αυταπάτες για την λεγόμενη ανθρωπιστική εναλλακτική στην οποία επιμένουν τα ντόπια συμφέροντα και οι πολιτικοί τους εκπρόσωποι (ως δοκιμασμένο και προσοδοφόρο μοντέλο διαχείρισης των μεταναστών) στο Ρέθυμνο. Είτε με στρατόπεδο κράτησης είτε με κάποιο πρόγραμμα “αρμονικής ένταξης στην κοινωνία” οι μετανάστες/ριες θα συνεχίσουν να δέχονται καθημερινά την πειθάρχηση και την βία των μπάτσων και των σκατόψυχων φίλων τους. Κι αυτό γιατί θα αποτελούν πάντα γι’ αυτούς ένας αριθμός και μια ευκαιρία οικονομικού κέρδους κι εκμετάλλευσης.

Αναγνωρίζουμε ότι η διαμονή σε κάποια ανοικτή δομή σε σχέση με ένα στρατόπεδο μπορεί να είναι πρακτικά πιο ωφέλιμη για τους μετανάστες. Αναγνωρίζουμε όμως κι ότι όλο αυτό αποτελεί απλά μια ανθρωπιστική μεταμφίεση της καταπίεσής τους.

Οι μετανάστες/ριες είναι για μας τα ταξικά μας αδέρφια και το πιο υποτιμημένο κομμάτι της εργατικής τάξης. Δεν αποτελούμε ούτε καμία γκρουπά ανθρωπιστών ούτε και θεωρούμε τους εαυτούς και τις εαυτές μας σωτήρες και προστάτες τους. Είμαστε συνειδητά είτε προδότες της τάξης μας είτε και κομμάτι της εργατικής τάξης κι όλοι μαζί στεκόμαστε ενάντια στον κάθε ένα που θέλει να οργανώσει και να ελέγχει τις ζωές μας. Γι’ αυτό τασσόμαστε δίπλα στους μετανάστες και τις μετανάστριες ενάντια σε κράτος, μπάτσους, μκο και κάθε λογής ρατσιστή ΜΑΛΑΚΑ που έρχεται απέναντί τους.

¹⁴ «Κρήτη: Μέσα στις σπηλιές που κρατούσαν τους μετανάστες», 04.03.2017, iefimerida.gr

Οι Antifa Askeri είναι μια αντιφασιστική συνέλευση που δραστηριοποιείται στο Ρέθυμνο. Είμαστε antifa, δηλαδή συνειδητά ενάντια στον σύγχρονο ελληνικό φασισμό και όλες τις μορφές που παίρνει. Αυτό σημαίνει ότι φασίστες για μας δεν είναι μόνο κάτι καραφλοί με σβάστικες στα χέρια. Φασισμός είναι ο τρόπος που το κράτος οργανώνει την καταπίεση και την εξόντωση της εργατικής τάξης και όλων όσων περισσεύουν μέσα σε αυτό. Φασισμός είναι το κλείσιμο των μεταναστριών σε στρατόπεδα συγκέντρωσης. Φασισμός είναι η παρανομοποίηση της εργασίας και της ζωής τους και η διαρκής πειθάρχηση τους μέσα από την βία και την απειλή της απέλασης. Είμαστε antifa σημαίνει ότι τασσόμαστε ενάντια στην πολεμική μηχανή του ελληνικού κράτους που μας θέλει έτοιμο κρέας για τις οβίδες του. Είμαστε antifa που θα πει ότι δεν πρόκειται να γίνουμε τσιράκια των αφεντικών μας και δεν θα το βουλώσουμε αφήνοντάς τους ελεύθερο το δημόσιο πεδίο που μας ανήκει.

Είμαστε εδώ για να βρεθούμε με κόσμο της πόλης που έχει τις ίδιες ανησυχίες με εμάς.

Που δεν ψήνεται να συμμορφωθεί στις ορέξεις των ντόπιων αφεντικών και των μικροαστών που θέλουν να δημιουργήσουν την δική τους τουριστούπολη. Που δεν γουστάρει να κυκλοφορούν φασιστοπαρεάκια τα οποία γράφουν πατριωτικές μαλακίες στους τοίχους και την πέφτουν σε μετανάστ(ρι)ες. Που δεν νιώθει άνετα δίπλα σε μπάτσους και ρουφιάνους. Που δεν είναι πρόθυμος να ανέχεται σεξιστικές στάσεις και συμπεριφορές. Που δίνει συνεχώς το παρόν στο δημόσιο πεδίο με τα graffiti, τις φωνές και τις μουσικάρες του γράφοντας στα παλιά του τα παπούτσια στρατόκαυλους, κόμματα και ντόπιους παράγοντες. Με αυτόν τον κόσμο θέλουμε να έρθουμε κοντά και να τα βάλουμε στα ίσα απέναντι σε ο,τι μας καταπιέζει στη Ρεθυμιώτικη πραγματικότητα.

ΣΤΟ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗ ΜΑΓΚΑΣ
ΣΤΟ ΑΦΕΜΤΙΚΟ ΜΑΜΑΚΑΣ
ΑΝΤΙΦΑ ΑΣΚΕΡΙ

Στα συμφέροντα των αστών που πατάνε στις πλάτες των μεταναστών
θα απαντήσουμε με τον μόνο τρόπο που ξέρουμε.

θα γεμίσουμε τους τοίχους με τα συνθήματά μας, τις πλατείες με τις μουσικές και τον κόσμο μας.

Έτσι για κάθε μαλάκα ελληναρά που ξερνάει ρατσιστικό οχετό, θα βρισκόμαστε απέναντί του,
να του θυμίζουμε ποιοι/ες είμαστε και πως δεν θα κάτσουμε στα αυγά μας να τον τρώμε στη μάπα.
Όσο για τους από πάνω, ξέρουμε ότι ο ανθρωπισμός τους γεννιέται μόνο όταν πέφτουν τα φράγκα.

Τον δήθεν ανθρωπισμό τους όμως δεν θα τον μασήσει κανείς.

Δεν θα τους αφήσουμε να κοστολογούν και να μιλάνε με ποσοστά για τα ταξικά μας αδέρφια.

Πλάι πλάι λοιπόν με αυτούς και αυτές θα σταθούμε απέναντι στους
σκατόψυχους αυτού του κόσμου.

ΑΝΤΙΦΑ ΑΣΚΕΡΙ

